

Iduns resa till Alplandet Tyrolen 2016

Vi var 36 glada Idunitar eller goda vänner till Idunitar som en solig söndagsmorgon i september reste från Arlanda med destination Zürich. Väl framme där möttes vi av vår guide Inga och busschauffören Luc som tog oss först till en god salladslunch utanför staden Vaduz i Lichtenstein, sedan in till staden för att se detta lilla land som inte är större än Stockholms kommun med 37 000 invånare, 4 000 brevlådeföretag och många banker. Och en rik furstefamilj, en av de äldsta adelsfamiljerna i Europa, som bor på borgen högt över staden. Sedan reste vi vidare till Landeck i Österrike där vi sedan bodde under hela vår vistelse. Tre länder på en dag!

Dagen därpå tog vi oss till Tyskland och staden Oberammergau som vart tionde år sedan 1634 sätter upp ett passionsspel som är världsberömt och som framförs av enbart lokala förmågor, vilka förbereder sig i flera år genom att odla skägg och hår och tillverka alla dräkter och kulisser som behövs. Man behöver vara ute flera år i förväg för att få biljetter och boka hotellrum, om man skulle vilja se spelen. Sedan reste vi vidare till Ettal, där vi intog en bayersk lunch, tittade på klostret, som idag är gymnasieskola för 500 elever, och kunde inhandla klostrets likör.

Den tredje dagen var det dags att sätta sig i bussen för att ta oss till Pontresina i Schweiz för att där borda Berninaexpressen som tog os över Bernina-passet och ner till Tirana i Italien. På vägen till Pontresina var det många vägarbeten, på ett ställe mötte vi en djurtransport med levande kossor, Luc var tvungen att backa, vilket han gjorde med den äran, liksom på ett annat ställe, där ha tänkt ta oss upp till en gammal by för att se den och utsikten därifrån. Men han kom inte förbi ett hus där det fanns byggnadsställningar, varför han fick backa tillbaka ner till stora vägen, säkert över en kilometer. Att resa med

Berninaexpressen var en verklig upplevelse. Tåget slingrade sig ner från 2253 möh till 429 möh, delvis i tunnlar i berget. Alla järnvägar i alpområdet vi var i är smalspåriga, men det transporteras stora mängder gods och personer på dem, trots att det ibland ser ut som om det är leksakståg. Vi hade under hela dagen en svensktalande guide, Gunilla, som sedan många år är bosatt i Innsbruck. Hon berättade mycket för oss om de trakter vi for igenom, utefter Inns dalgång mot dess källa. Tillbakaressan gick med buss, över samma Bernina-pass.

Dagen därpå var vi "lediga". Vi var många som tog oss upp med bergbanan till toppen av Krahberg, 2208 möh, som ligger ovanför Landeck. Det var en speciell känsla att stå på en grön alptopp där det är alldeles tyst och som under vinterperioden är full av skidturister som kommer upp med de tre skidliftar som slutar på toppen. Vi såg skärmflygare som startade från toppen och steg högre och högre med hjälp av uppvindarna runt topparna. På eftermiddagen hade Inga ordnat med kakor till kaffet och vi frossade i goda bakelser.

Den femte dagen på vår resa var det åter dags att sätta sig i bussen för att ta oss till Wattens, där företaget Swarovski, ett av de största i Österrike, har sin tillverkning av sina fantastiska kristaller. Det finns ett upplevelsemuseum inne i en kulle och det var en fantastisk känsla att vandra omkring i salarna som var fyllda av olika konstverk som alla hade någon form av anknytning till dessa kristaller. Sedan blev det lunch i Innsbruck och rundvandring i staden under ledning av Gunilla, för dagen iklädd dirndl-klänning. Vi såg bl.a. hoppbacken och gyllene taket. Några av oss smakade också på Sachertårta. Hemma på hotellet var det efter middagen underhållning med cittra-musik.

Innan vi reste hem sista dagen tog vi en sväng till Tyskland igen och blomsterön Mainau. Där blommade dahliorna för fullt och det fanns många andra blommor att titta på, liksom fjärilar i fjärilshuset och mammutträd från Kalifornien. Ön ägs och bebos sedan många år av familjen Lennart Bernadotte och familjen ser verkligen till att blommorna sköts om på bästa sätt. Sedan var det dags för flyget hem till Sverige.

Vi hade en otrolig tur med vädret, det var soligt och varmt hela veckan. Och Inga, vår reseledare och guide, hade verkligen gjort ett fantastiskt arbete med upplägget av resan, trevligt hotell, god mat och stunder för att umgås och prata. Allt var så välplanerat och alla trivdes, det var glad stämning hela tiden och vi har fått många fina minnen med oss hem.

Gull Axén